

C/2023/1280

11.12.2023

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 31 juli 2023 – S. sp. z o.o.
mot V. sp. z o.o.**

(Mål C-486/23, S.)

(C/2023/1280)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: S. sp. z o.o.

Motpart: V. sp. z o.o.

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, såsom den tolkats av EU-domstolen i mål C-487/19 W.Ż., tolkas så, att det strider mot principen om domares oavsättlighet och oavhängighet, på samma sätt som omplacering av en domare vid en allmän domstol mellan två avdelningar inom en och samma domstol, att utnämna en domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen), utan dennes samtycke, att för en bestämd tid döma vid en annan avdelning vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) när

- domaren utses att döma i mål, i vilka saken inte sammanfaller med den materiella behörigheten vid den avdelning på vilken domaren vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) utnämns till domare,
- domaren saknar med avseende på utnämningsbeslutet garanterad tillgång till ett rättsmedel som uppfyller de krav som anges i punkt 118 i domen i mål C-487/18 [C-487/19], W.Ż.,
- beslutet av förste ordföranden för Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) att utnämna domaren för tjänstgöring vid en annan avdelning och beslutet av ordföranden som leder arbetet på Izba Cywilna Sądu Najwyższego (Högsta domstolens tvistemålsavdelning) om tilldelning av konkreta mål utfärdades av personer som hade utnämnts till domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) under samma omständigheter som i mål C-487/18 [C-487/19], W.Ż., och mot bakgrund av hittillsvarande rättspraxis är domstolsförfaranden som inbegriper personer som utnämns på så sätt antingen ogiltiga eller strider mot en parts rätt till rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europakonventionen,
- utnämningen av en domare utan dennes samtycke att för en bestämd tid döma i mål på en annan avdelning vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) än den avdelning vid vilken domaren tjänstgör, samtidigt som domaren ska fortsätta att avgöra mål på sin ursprungliga avdelning, saknar grund i nationell rätt,
- utnämningen av en domare utan dennes samtycke att för en bestämd tid döma i mål på en annan avdelning vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) än den avdelning vid vilken domaren tjänstgör, strider mot artikel 6b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

- 2) Oberoende av svaret på den första frågan, ska artikel 19.1 andra stycket FEU tolkas så, att en domstol i den sammansättning som utformats genom beslut av förste ordföranden för Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om utnämning av domare att döma på en annan avdelning vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) och beslut av ordföranden som leder arbetet på Izba Cywilna Sądu Najwyższego (Högsta domstolens tvistemålsavdelning) om tilldelning av konkreta mål, vilka utfärdats av personer som hade utsetts till domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) under samma omständigheter som i mål C-487/18 [C-487/19], W.Ż., inte är en domstol som upprättats enligt lag, eftersom det av hittillsvarande rättspraxis framgår att domstolsförfaranden i vilka det ingår personer som utsetts på detta sätt är ogiltiga eller strider mot en parts rätt till rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europakonventionen?
- 3) Om svaret på den första och den andra frågan är jakande, varvid en domstol som upprättats på detta sätt inte anses vara en domstol som "upprättats enligt lag", ska artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om unionsrättens företräde tolkas så, att de domare som utsetts att ingå i sammansättningen i en domstol som upprättats på det sätt som beskrivs i frågorna 1 och 2 kan vägra att vidta åtgärder i det mål som tilldelats dem, och även vägra att döma i målet, med motiveringen att de beslut inte existerar genom vilka de utsetts att döma i mål på en annan avdelning vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) och konkreta mål tilldelats, eller ska de meddela dom och överlåta åt parterna att avgöra om domen eventuellt ska överklagas på den grunden att den åsidosätter en parts rätt att få saken prövad av en domstol som uppfyller de krav som uppställs i artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna?